

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urtos/5/2018
Identifikačné číslo spisu:	6014898598
Dátum vydania rozhodnutia:	20.06.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:6014898598.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci odsúdeného B. K., v konaní o podmienечnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vykonávaného na základe rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3Ntc/5/2014, z 13. januára 2016 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Urto/1/2016 z 25. februára 2016 o uznaní a výkone rozsudku Krajského súdu pre trestné veci vo Viedni, sp. zn. 162 Hv 86/13z, z 10. októbra 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci vo Viedni, sp. zn. 162 Hv 86/13z, z 13. augusta 2014, na neverejnom zasadnutí konanom 20. júna 2018 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného B. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3Ntc/5/2014, z 9. mája 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného B. K. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením, sp. zn. 3Ntc/5/2014, z 9. mája 2018 podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 18 ods. 1 zákona č 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii zamietol návrh odsúdeného B. K. na podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov uloženého mu rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci vo Viedni, sp. zn. 162 Hv 86/13z, z 10. októbra 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci vo Viedni, sp. zn. 162 Hv 86/13z, z 13. augusta 2014, uznaného a vykonávaného rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3Ntc/5/2014, z 13. januára 2016 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Urto/1/2016 z 25. februára 2016, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ružomberku.

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnuté uznesenie odôvodnil v podstate tak, že formálnu podmienku pre podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený splnil po tom, ako vykonal dve tretiny uloženého trestu dňa 24.12.2017. Pokiaľ ide o materiálne podmienky, tieto neboli v celom rozsahu splnené, keďže odsúdený síce počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, avšak v súčasnosti od neho nie je možné očakávať, že v budúcnosti

povedie riadny život. Očakávanie, že odsúdený povedie riadny život musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho spôsobu pôsobenia vo výkone trestu, ale aj jeho predchádzajúceho spôsobu života, vrátane jeho trestnej činnosti, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, a tiež je potrebné prihliadnuť aj na účel trestu. V danom prípade nemožno uprieť snahu odsúdeného po náprave práve vzhľadom na obsah hodnotenia, avšak v jeho neprospech svedčí to, že bol v minulosti opakovane súdne trestaný, a to najmä za násilnú trestnú činnosť (9 záznamov v odpise registra trestov), z toho vykonal už 4 nepodmienečné tresty odňatia slobody a vo výkone trestu bol spolu až 17 rokov. Doposiaľ uložené tresty sa tak u odsúdeného zjavne minuli účinkom a odsúdený si z nich nevzal žiadne ponaučenie, keďže pokračoval v páchaní trestnej činnosti. Taktiež skutočnosť, že resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá, nekritický postoj odsúdeného k spáchaniu závažnejšieho trestného činu a stredné riziko sociálneho zlyhania nedovoľujú vysloviť predpoklad, že by v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody viedol riadny život a nepokračoval v trestnej činnosti.

Proti tomuto rozhodnutiu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený B. K.. Svoju sťažnosť odôvodnil tak, že: „Nesúhlasím s predmetným uznesením, nakoľko je síce pravdou, že bol opakovane súdne trestaný v minulosti, ale všetky tresty si vykonal, má 45 rokov a nechce stráviť celý život vo výkone trestu odňatia slobody. Chce sa venovať svojej družke a rodine, ktorá ho podporuje. Pred nástupom na výkon trestu odňatia slobody bol riadne zamestnaný, pracuje aj teraz vo výkone trestu. Je teda možné očakávať, že sa začlení do života, povedie riadny život a nájde si vhodnú prácu. Nepožíva alkohol, ani omamné či psychotropné látky, netrpí poruchami osobnosti, nemá sklony k agresívnemu správaniu a je emocionálne stabilný ako to vyplýva z resocializačnej prognózy. Vo výkone trestu odňatia slobody sa správa vzorne, podriadiť sa príkazom nadriadených, zapája sa do aktivít a bol trikrát disciplinárne odmenený. Z uvedeného teda vyplýva, že došlo k naplneniu výchovného účelu trestu. Má za to, že doteraz vykonaný trest je postačujúci na jeho prevýchovu, uvedomil si, že nechce žiť taký život ako doteraz.“ Na záver navrhol, aby bolo predmetné uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušené a aby bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody s dohľadom a bola mu určená primeraná dĺžka skúšobnej doby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol v súlade so zákonom, keď žiadosť odsúdeného zamietol, a preto najvyšší súd sťažnosť odsúdeného B. K. vyhodnotil ako nedôvodnú.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Rovnako ako krajský súd, aj Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že u odsúdeného je splnená formálna podmienka pre podmiennečné prepustenie.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky podmiennečného prepustenia, hoci sú sčasti splnené (odsúdený preukazuje snahu po nájdení si práce (č. l. 294), Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok nie je hodnotený negatívne), tak i napriek týmto skutočnostiam vyznieva v neprospech odsúdeného jeho veľmi bohatá kriminálna minulosť keď opakovane páchal trestnú činnosť s počtom 9 záznamov (odpis registra trestov - č. l. 271-272), na ktorú poukázal aj krajský súd a v podrobnostiach na uvedené rozhodnutie najvyšší súd odkazuje. Opakované páchanie druhovo identickej trestnej činnosti, najmä majetkovej a násilnej, svedčí o tom, že v prípade odsúdeného K. predchádzajúce tresty nespĺnili svoj účel z hľadiska individuálnej prevencie a preto nemožno očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život.

Riaditeľ Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok v hodnotení odsúdeného uviedol, že „resocializačná prognóza odsúdeného, sa vzhľadom na stredné riziko sociálneho zlyhania javí ako menej

priaznivá z dôvodu, že pred nástupom do výkonu trestu opakovane páchal trestnú činnosť, má nekritický postoj k spáchanému trestnému činu, aktuálne odsúdenie za závažnejší trestný čin".

Najvyšší súd v tomto smere uvádza, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je namieste len v tom prípade, ak vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré môžu mať v rámci konania o podmienenom prepustení význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie riadny život. Vyššie uvedené hodnotenie ústavu a sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, v súčasnosti vylučujú úvahy a napokon i pozitívne rozhodnutie o návrhu odsúdeného B. K. na podmienne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Okolnosťou, ktorá má v predmetnej veci veľký význam, je predchádzajúci spôsob života odsúdeného (mnohopočetná recidíva), vrátane existencie výrazného rizika jeho prípadnej ďalšej trestnej činnosti. Hoci teda odsúdený v podanej sťažnosti tvrdí, že už má 45 rokov a uvedomil si, že nechce stráviť celý život za mrežami, chce sa venovať svojej družke a rodine a aj napriek predošlým odsúdeniam, nikdy nežiadal o podmienené prepustenie, nepožíva alkohol ani omamné a psychotropné látky, a preto by malo byť jeho sťažnosti vyhovené, najvyšší súd v tejto súvislosti uvádza, že toto vyhlásenie odsúdeného nedáva dostatočnú záruku, že v budúcnosti povedie riadny život.

S ohľadom na vyššie uvedené nemal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané splnenie druhej, a to materiálnej podmienky, že od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na základe vyššie uvedených úvah, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.